

MICHA SPAANSTRA - DE VOS
**“VAN IETS NEGATIEFS
 IETS POSITIEFS MAKEN”**

MICHA SPAANSTRA - DE VOS (34) WAS AANDACHTIG TOESCHOUWER TIJDENS DE PARALYMPICS IN LONDEN. ALVAST OM SFEER TE PROEVEN, WANT OVER VIER JAAR WIL DE MEDEWERKER KLACHT-MANAGEMENT ZELF DEELNEMEN AAN DAT PARALYMPISCH TENNIS-TOERNOOI. STERKER NOG: “IK WIL PARALYMPISCH KAMPIONEN WORDEN.”

“Ik sta om zes uur op, samen met mijn man Dennis. Door mijn handicap heb ik meer tijd nodig om me aan te kleden. Dennis helpt me daarbij. Terwijl ik me aankleed en optut, maakt hij het ontbijt klaar. Meestal drink ik een shake, bestaande uit een poeder met vitamines met een sinaasappel of kiwi erdoor. Ik ben 's ochtends niet zo'n eter, maar heb goede voeding nodig voor de juiste energiebalans. Daarna even bijkomen van het ochtendritueel met een bak koffie.

Even voor achten rijd ik samen met Dennis naar het werk. We wonen in Almere, een

kwartiertje rijden van het kantoor. Mijn man werkt bij de politie als rechercheur. LeasePlan heeft geregeld dat hij een toegangspasje heeft, zodat hij makkelijk de garage kan binnenrijden. Hij gooit me er bij de ingang uit. Het gebouw is goed toegankelijk. Je hebt geen hoge drempels. Wel enkele zware deuren, maar ik heb genoeg kracht in mijn armen.

Na het opstarten van de computer **om half negen** haal ik een bak koffie voor de afdeling en ga ik aan de slag. Ik handel binnenkomende klachten zelf af of ik verwijs ze door naar een andere afdeling. En als er veel klachten zijn over hetzelfde onderwerp, bundelen we die en gaan we samen met betrokkenen op zoek naar verbeteringen in het proces. Dat sluit ook goed aan bij de doelstelling van het Identity Programma, waarin ook de nadruk ligt op verbeteringen. Door LIP heb ik gemerkt dat je zoveel meer kunt bereiken als je samen hetzelfde doel voor ogen hebt.

Om kwart voor tien neem ik mijn eerste tussendoortje. Een stuk komkommer, tomaat of fruit. In een rolstoel verbruik je veel minder energie, vandaar dat ik om de twee uur een tussendoortje neem zodat ik mijn verbrandingsmotor op gang hou. Ik werk nu vier jaar bij LeasePlan. Twee jaar geleden, in 2010, sloeg het noodlot toe. Het begon met een pijntje in mijn knie, maar na vele onderzoeken bleek er een tumor in mijn rug te zitten. Na enkele operaties liep ik een dwarslaesie op en raakten mijn benen verlamd. Ik kan nog een stukje lopen,

maar geen lange afstanden. Ik zit op het werk de hele dag achter mijn computer, dus wat dat betreft is er sinds mijn handicap niets veranderd.

Half één. Middagpauze. Ik eet twee boterhammen. Daarna ga ik meestal de stad in. Iedereen loopt dan een rondje, ik rijd een rondje. Ik vind mijn werk leuk. Je probeert van iets negatiefs iets positiefs te maken. Ik heb contact met leveranciers, klanten, maar ook intern heb ik veel contact en moet ik soms iemand tot de orde roepen. Ik maak rapportages en ben service-expert voor het segment Strategic. Als er problemen zijn met deze klanten, bijvoorbeeld een ministerie, ben ik een van de aanspreekpunten.

Ik werk tot vijf uur. Dan staat Dennis beneden in de parkeergarage. We gaan direct door naar de tennishal van Centre Point, een paar honderd meter verderop. Dennis en ik kleden ons samen om in de dameskleedkamer. Ik rijd altijd eerst naar binnen om te kijken of er geen andere dames aan het omkleden zijn. Vervolgens train ik anderhalf uur. Elke dag. In mijn jeugd speelde ik op hoog niveau tennis, ik hoorde bij de top 50 van Nederland. In het revalidatiecentrum maakte ik weer kennis met tennis. Er was meteen een klik. Ik ben nu, na een jaar trainen, in het enkelspel elfde van Nederland en tiende op de dubbelranking. Mijn doel is Paralympisch kampioen worden tijdens de Spelen van Rio de Janeiro in 2016. Zo zit ik in elkaar: als ik iets wil, ga ik ervoor. Oogkleppen op.

**“IK TRAIN
 ELKE DAG
 ANDERHALF
 UUR”**

18.00

Het liefst win ik in de finale van toptennisster Esther Vergeer. Volgend jaar wil ik internationaal gaan spelen. Hoe dat verder met mijn werk gaat, moet ik nog overleggen met LeasePlan.

We trainen tot **zeven uur** en eten om half negen. Daarna nog wat zaken regelen, zoals het bijhouden van het blog www.smkf.nl van mijn Stichting Michaela Kurpizs. Rond tien uur kijken we nog even tv om te ontspannen. Soms vallen we op de bank in slaap, met de iPad op schoot. Dan word ik 's nachts pas om half één wakker. Daarna snel naar bed.”